

หลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันระบบบำเหน็จบำนาญทั้งภาครัฐและภาคเอกชนของประเทศไทย อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหลายหน่วยงาน ทำให้มีข้อจำกัดในการกำหนดนโยบาย กำกับดูแล และส่งเสริมระบบหลักประกันกรณีชราภาพในภาพรวม ส่งผลให้การดำเนินงานมีความซ้ำซ้อนด้าน งบประมาณและบุคลากร เพื่อให้การกำหนดนโยบายด้านหลักประกันรายได้หลังสิ้นสุดการทำงานเป็นไป ในทิศทางเดียวกัน สมควรมีคณะกรรมการนโยบายบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ ทำหน้าที่จัดทำนโยบาย ของระบบบำเหน็จบำนาญในภาพรวมให้สอดคล้องกัน ประสานนโยบายกองทุนการออมเพื่อการ ชราภาพทุกหน่วยงาน ลดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงาน เกิดความมั่นคงและยั่งยืน รวมทั้งจัดทำอัตรา บำเหน็จบำนาญพื้นฐานให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร เพื่อเสนอแนะนโยบายแก่ คณะรัฐมนตรีและให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปปฏิบัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
คณะกรรมการนโยบายบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายบำเหน็จบำนาญ
แห่งชาติ

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายบำเหน็จ
บำนาญแห่งชาติ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“บำเหน็จบำนาญ” หมายความว่า เงินบำเหน็จบำนาญ เบี้ยหวัด เบี้ยยังชีพ และเงินอื่นๆ
ในลักษณะเดียวกัน ทั้งที่จ่ายจากภาครัฐและภาคเอกชน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ
“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการนโยบายบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ
“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตาม
พระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้มีคณะกรรมการนโยบายบำเหน็จบำนาญแห่งชาติคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า
“คณะกรรมการ คนบ.” ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง
ของมนุษย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ผู้อำนวยการ

สำนักงบประมาณ เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสามคนที่รัฐมนตรีแต่งตั้ง โดยในจำนวนนี้ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย ด้านการออมและการลงทุน และด้านบำเหน็จ บำนาญ ด้านละหนึ่งคนเป็นกรรมการ

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลังเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๕ ให้กรรมการโดยตำแหน่งประชุมร่วมกัน เพื่อเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

มาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีสัญชาติไทยและไม่มีลักษณะต้องห้าม

ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๒) เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย

(๓) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ไม่ว่าจะมีการรอการลงโทษหรือไม่ก็ตาม

เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิก

สภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น หรือกรรมการหรือที่ปรึกษา หรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง

เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวไม่น้อยกว่าสามปี

(๕) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ

หรือรัฐวิสาหกิจ หรือเคยจากหน่วยงานเอกชนเพราะทุจริตต่อหน้าที่

มาตรา ๗ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

กรรมการตามวรรคหนึ่งซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับเลือกอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่ง

เกินสองวาระติดต่อกันมิได้

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการเลือกกรรมการ

ขึ้นใหม่ภายในหกสิบวัน ในระหว่างที่ยังมิได้มีการเลือกกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไป จนกว่ากรรมการที่ได้รับเลือกใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) มีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖

(๕) คณะกรรมการมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด

มาตรา ๙ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ดำเนินการ

เลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ตามมาตรา ๕ แทนตำแหน่งที่ว่าง

ให้กรรมการผู้ได้รับการเลือกให้ดำรงตำแหน่งแทนตามวรรคหนึ่งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่วาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน จะไม่เลือกกรรมการขึ้นดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

มาตรา ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะนโยบาย แผนงาน และแนวทางการพัฒนาระบบบำเหน็จ

บำนาญ

ให้ครอบคลุม ความเป็นธรรม และเพียงพอแก่การดำรงชีพของประชาชนในวัยสูงอายุ พร้อมทั้งมีความยั่งยืนไม่เป็นภาระการคลังในอนาคต

(๒) เสนอแนะการปรับปรุงนโยบายระบบบำเหน็จบำนาญที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานต่าง ๆ ให้มีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน และไม่ให้ซ้ำซ้อนกัน

(๓) เสนอแนะการปรับปรุงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการได้รับบำเหน็จ บำนาญ เช่น อัตราเงินสะสมสมทบ อายุการรับสิทธิประโยชน์ เป็นต้น ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร และภาวะเศรษฐกิจ

(๔) เกี่ยวกับการจ่ายเงินของทั้งภาครัฐและเอกชนประสานงานระหว่างหน่วยงานที่กำกับดูแลระบบบำเหน็จ บำนาญ เพื่อให้มี

ความเข้าใจการดำเนินการตามนโยบายด้านบำเหน็จบำนาญไปในทิศทางเดียวกัน

(๕) ติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนงาน

(๖) กำกับดูแลให้มีระบบฐานข้อมูลระบบบำเหน็จบำนาญ

(๗) เสนอความเห็นเกี่ยวกับระบบบำเหน็จบำนาญต่อคณะรัฐมนตรี

(๘) ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งในการปฏิบัติงานของสำนักงาน

(๙) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๑๐) ปฏิบัติงานอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๒ ให้สำนักงานเศรษฐกิจการคลังเป็นหน่วยงานรับผิดชอบงานของคณะกรรมการ และมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑๒) ดำเนินงานธุรการของคณะกรรมการ

๒ต่อ (๓๑) รับ เก็บรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับระบบบำเหน็จบำนาญจาก
กองทุนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๓) ประสานกับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ตาม
พระราชบัญญัตินี้

(๔) ปฏิบัติตามประกาศ ระเบียบ และมติของคณะกรรมการ

(๕) ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๓ เพื่อประโยชน์ในการรวบรวม และจัดทำข้อมูลบำเหน็จบำนาญ ให้กองทุน
หรือหน่วยงานที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดส่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับระบบบำเหน็จบำนาญให้กับสำนักงาน
เศรษฐกิจการคลัง เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการ

การส่งข้อมูลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ
ประกาศกำหนด

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

.....

.....